

Nr 721

Av herr Åkerström, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 174, angående anläggande av flygplatser vid Skellefteå och Örnsköldsvik.

I proposition nr 174 till årets riksdag redovisas förslag rörande anläggande och finansiering av flygplatser vid Skellefteå och Örnsköldsvik. Enligt preliminära överenskommelser åtager sig respektive lokala intressenter att ställa mark för flygfälten kostnadsfritt till luftfartsverkets förfogande samt att till anläggningskostnaderna i övrigt, som beräknats till 5 mkr. för vardera flygplatsen, lämna bidrag motsvarande 65 % av kostnaderna. Dessutom lämnar de lokala intressenterna bidrag till driftskostnaderna med 70 000 kronor under en 5-årsperiod samt åtager sig vissa andra prestationer avseende flygplatsernas anläggning och drift. Sammanlagt torde de lokala intressenterna ha ålagt en prestation av cirka 4 200 000 kronor.

Som avtalsslutande part gentemot staten avses skola inträda, vad beträffar flygplatsen vid Skellefteå, staden ensam och, såvitt gäller flygplatsen vid Örnsköldsvik, ytterligare tre kommuner.

Vid de förhandlingar som förts i denna fråga har från statens sida hävdats att de lokala intressenterna, med hänsyn till flygplatsernas lokala karaktär, bör bidra till anläggningskostnaderna i större utsträckning än som gäller för flygplatserna vid Kiruna och Umeå.

Undertecknad som betraktar den preliminära uppgörelsen i dessa flygplatsfrågor otillfredsställande ur de berörda kommunernas synpunkt vill först ifrågasätta om, genom att på sätt som här sker klassificera flygfälten i bidragshänseende, en någorlunda rättvis fördelning uppnås mellan skilda landsdelar och befolkningscentra. Flygfälten vid t. ex. Örnsköldsvik och Skellefteå blir av lägre klass och som följd härav av en lägre utnyttjningsgrad. Den lägre standarden består i bl. a. frånvaro av utrustning för instrumentlandning och mindre bredd på flygstråken.

Enligt min mening borde staten icke ha pressat kommunerna till en så stor insats som framgår av den preliminära uppgörelsen, och jag uttalar angelägenheten av att utskottet vid behandlingen av denna proposition föreslår jämkningar innebärande att intressenterna icke åläggas högre bidrag än 50 % av anläggningskostnaderna, dock högst 2 500 000 kronor för vardera flygplatsen.

Flygplatsernas anläggande anses utgöra lämpliga objekt för arbetsmark-

nadsstyrelsens åtgärder till förbättring av sysselsättningsläget i berörda landsdelar.

Berörda kommuner skulle icke ha tvingats till en så stor ekonomisk insats om handläggningen skett helt utifrån arbetsmarknadspolitiska bedömningar, där båtnadsvärde och kommunernas egna resurser kommer med i bilden.

Beträffande den i föreliggande preliminära uppgörelse fastslagna förpliktelsen att lämna driftsbidrag med 70 000 kronor per år under en tid av fem år förefaller detta vara en nyhet som icke förekommit tidigare. Visserligen har Umeå gjort ett åtagande som företer en viss likhet med driftsbidrag, men detta är enligt min mening icke fullt jämförbart.

Jag föreslår att driftsbidraget fastställs till 15 000 kronor per år under en tid av fem år.

Under åberopande av det anförda hemställer jag,

att riksdagen och statsutskottet vid behandlingen av proposition nr 174 måtte beakta de synpunkter som framförts i denna motion.

Stockholm den 13 november 1959

E. Oskar Akerström
